

Můj první 84. Hronov - den sedmý

Dojetí - scéna – překvapení

Sedmý den rozhodně nebyl oddechový, v plánu jsem sice měla jen tři divadla, ale dostali jsme i domácí úkol a tak jsem si v tom shonu musela vyčlenit dvě hodiny na přečtení scénáře, který mě navíc moc nelákal. Prvních pár stran mě nepřesvědčilo o tom, že bych se do inscenace něčeho takového mohla pustit. Konec je natolik překvapivý, téma a jednotlivé motivy natolik zajímavé, že by to sice za úvahu stálo, ale scénograficky bych si to vůbec nepřála. Jde o hru Františka Langera *Periferie* a má 15 scén...

Odpoledne jsem zahájila drobnými divadelními útvary, které ukázaly takovou hloubku, že by se v ní dalo snadno utopit. První z nich byla nápaditě režírovaná skeč (krátké divadelní představení, resp. dramatický výstup žertovného, humorného, komického nebo satirického obsahu, obvykle na aktuální téma – wikipedia.cz) divadla **TORZO na druhou** s názvem **Z@visláci** na téma upřednostňování elektronické komunikace a podřizování se „stádu“. Sice ne zcela originální téma, ale provedení bylo zvládnuté velmi dobře a celkový dojem byl velmi přesvědčivý. Druhou drobnůstku rozhodně nelze za drobnost považovat. Je překvapivé, jak studenti mohou být dospělí, někdy se mi zdá, že osudy některých jsou tak pohnuté, že předčasně zestárnou. Příběhy, které nám pět výjimečných osobností divadla **Jednabáseň** pod názvem **A teď tu tvou slabomyslnou...** byly předneseny tak, že publikum se mohlo nejprve ztotožnit a pak se postupně kriticky podívat na sebe prozkoumat své nitro a svědomí pod vlivem dramát, která prožívají náctiletí. Doufejme jen, že drama na jevišti jim pomáhá se s dramaty v jejich životech poprat.

V roce 1986 se Richard Brautigan stal i Československým kultovním spisovatelem. Jeho kniha byla předlohou pro stejnojmennou inscenaci **V melounovém cukru** mladého **DS Q10, Studia Divadla Drak**. Jde o velmi náročnou předlohu a i inscenace nebyla jednoduchá a to pro všechny zúčastněné. Jakkoli můžeme podlehnout Brautiganově jazyku při čtení předlohy, cítit totéž z jevištního útvaru je mnohem náročnější. Jako celek inscenace působila lehce nekonzistentně, ale většina obrazů byla vypovídající a jistě šlo o docela dobrý pokus diváka zaujmout tak jako tištěné slovo.

Lahůdka na závěr večera, zasloužené jiráskohronovské povstání publika s nekončícím potleskem a hlasitými projevy uznání pro **Kočovné divadlo Ad Hoc** a jejich **IL CONGELATORE – ZMRAZOVAČ (Opera mafia o 3 dějstvích)**. Bylo to famózní. Operní árie, které snad zná i neoperní divák otextované skvělým libretem, zpívané takřka operními hlasy v nápadité režii a scéně. Vytknout jim něco? Ještě teď mám pochroumané hlasivky a dlaně rudé od potlesku... díky...díky...DÍKY Chtěla bych je znovu vidět, Hronov jste už ovládli, tak co takhle si zajet na Smetanovu Litomyšl? :-)

Alice Formánková